

BULLETYN

231

15.10.1994 r.

Solidarność

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

* DOKUMENTY KOMISJI KRAJOWEJ *

**UCHWAŁY KK z dnia 12.10.1994r.
ws. terminu VII KZD**

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” postanawia, VII Krajowy Zjazd odbędzie się w Gdańsku w dniach od 8 do 11 czerwca 1995r.

prowadzenia pośrednictwa pracy przez NSZZ „Solidarność”

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” zwraca się do Ministra Pracy i Polityki Socjalnej o upoważnienie do prowadzenia pośrednictwa pracy przez NSZZ „Solidarność” na terenie całego kraju.

Na podstawie Uchwały nr 16 VI KZD Komisja Krajowa zobowiązuje wszystkie komisje zakładowe, do przygotowania na zebranie wyborcze tekstu Obywatelskiego Projektu Konstytucji przygotowanego przez NSZZ „Solidarność”, oraz arkuszy list podpisów, aby umożliwić wyrażenie swego poparcia wszystkim członkom „Solidarności”, którzy dotychczas podpisu nie mieli. Zarządy Regionów zobowiązane są do pomocy technicznej Komisjom Zakładowym w tej akcji.

Komisja Krajowa zachęca Komisje Zakładowe, aby w trakcie wyborów zwrócić się o poparcie projektu Konstytucji również do wszystkich pracowników w zakładach pracy.

ws. manipulowania normami stężeń środków szkodliwych dla zdrowia

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” z oburzeniem zgłasza wniosek Międzyresortowej Komisji ds. Aktualizacji Skali Najwyższych Dopuszczalnych Stężeń i Natężeń Substancji Szkodliwych dla Zdrowia w Środowisku (NDS i NDN) w sprawie podwyższenia wartości dopuszczalnych stężeń (dla dwusiarczku

Obradował Zarząd Regionu

** relacja z posiedzenia KK* wypowiedzenie najmu lokalu
Zarządowi Regionu * „sprawa” wiceprzewodniczącego Z.
Maszkiewicza.*

W czwartek, 13 października obradował Zarząd Regionu. Na początku, tradycyjnie, przyjęto protokół z poprzedniego posiedzenia.

Obrady śródownej „Krajołki” zrelacjonował Zdzisław Maszkiewicz. I tak w programie obrad Komisji Krajowej - według tej relacji - znalazły się:

- informacja rzecznika prasowego KK - Piotra Żaka o uczestnictwie przedstawiciela „Solidarności”, sekretarza KK - Stanisława Alota w telewizyjnym programie „Forum” (TVP pr.I godz. 17.20 - 17 i 31 października),

- informacja Stanisława Alota o projektach uchwał złożonych w Komisji Uchwał i Wniosków VI KZD, a nie rozpatrzonych przez Zjazd,

- zawiadomienie Tomasza Wójcika, że Instytut pastora Gaucka nie udzieli już żadnych informacji dotyczących akt STASI.

Komisja Krajowa przyjęła tekst ordynacji wyborczej, która ma obowiązywać już od najbliższych wyborów na nową kadencję.

Członkowie KK przyjęli uchwały dotyczące: łamania przez Rząd RP prawa związków zawodowych do opiniowania aktów prawnych, ustalenia terminu sprawozdawczo-wyborczego Krajowego Zjazdu Delegatów (8 do 11 czerwca 1995r.), zobowiązania komisji zakładowych do umożliwienia członkom Związku na zebraniach wyborczych wyrażenia poparcia dla Obywatelskiego Projektu Konstytucji, prowadzenia pośrednictwa pracy przez NSZZ „Solidarność”, manipulowania normami stężeń środków szkodliwych dla zdrowia, oraz odprowadzania składek do KK (teksty uchwał publikujemy poniżej, poza ostatnią wymienioną, ze względu na wniesione do projektu poprawki, którą wydrukujemy po otrzymaniu pełnego tekstu).

Wypowiedzenie umowy najmu lokalu Zarządowi Regionu NSZZ „S” Ziemia Radomska przez Zarząd Miasta, to kolejny punkt obrad. Zgodnie z wypowiedzeniem, Zarząd Regionu winien

➤ węgla oraz nitrogliceryny i nitroglikolu) czynników zagrażających zdrowiu pracowników zatrudnionych w zakładach, w których normy te są przekraczane. Nawet ochrona miejsc pracy nie może usprawiedliwić tak szkodliwych społecznie decyzji (na przykład narażenie pracownika na działanie dwusiarczku węgla powoduje nie tylko u niego trwałą utratę zdrowia, ale także ma wpływ na zdrowie jego potomstwa).

Wartości dopuszczalne NDS-ów i NDN-ów nie mogą być ustalane według bieżących potrzeb i możliwości indywidualnych zakładów pracy.

Komisja Krajowa NSZZ „S” zobowiązuje swoich przedstawicieli w Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych oraz Radzie Ochrony Pracy do złożenia stanowczego protestu w tej sprawie na najbliższych posiedzeniach.

Stanowisko KK nr 55/94

ws. łamania przez Rząd RP prawa związków zawodowych do opiniowania aktów prawnych

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” stwierdza, że uprawnienie związków zawodowych do opiniowania projektów ustaw dotyczących zagadnień ogólnospołecznych i żywotnych interesów pracowniczych jest łamane.

Tak stało się z projektami ustaw:

- o zasiłkach rodzinnych i pielęgnacyjnych (druk sejmowy nr 617),
 - o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym (druk sejmowy nr 618),
 - o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (druk sejmowy nr 619),
- które premier W. Pawlak skierował do Sejmu jako skonsultowane ze związkami zawodowymi.

Komisja Krajowa zwróci się do Trybunału Konstytucyjnego o stwierdzenie, że w trakcie prac legislacyjnych nie dochowany został ustawowy tryb wymagany do wydania ustawy.

➤ opuścić lokal z dniem 31 grudnia br. Przedmiotem rozważania członków Zarządu Regionu była zatem nowa propozycja władz miasta oraz możliwości najmu, bądź dzierżawy innego lokalu. Były to rozważania wstępne. Powołano kilkusobowy zespół, który w imieniu Zarządu Regionu ma tę sprawę pilotować.

Zarząd Regionu omówił sprawę oszczerczych publikacji prasowych (lokalne wydanie „Gazety Wyborczej”), dotyczących wiceprzewodniczącego Zdzisława Maszkiewicza, jak również NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska. Zdecydowano o wystąpieniu w tej sprawie na drogę prawną.

Anna Rajchert

W środę 28 września, w siedzibie TKK NSZZ „S” w Kozienicach spotkało się około 40 osób - bezrobotnych, byłych pracowników „Agrohansy” w Janikowie i osób zatrudnianych na umowę zlecenie w firmie „Bakoma”. W spotkaniu uczestniczyli: przewodnicząca Komisji Rewizyjnej TKK w Kozienicach p. Zofia Miżejewska i szef Komisji Interwencji ZR Jan Janus. Konsekwencją wspomnianego spotkania jest „List otwarty”, publikowany poniżej.

List otwarty

25 marca 1994r. odbył się przetarg w BGŻ w Radomiu na sprzedaż Zamrażalni w Janikowie k/Kozienic. Przetarg ten wygrała firma Bakoma Pana senatora Komorowskiego z PSL.

W dniu 30 marca 1994r. na zwołanym przez Pana senatora spotkaniu z załogą Pan Senator gwarantował pracę wszystkim pracownikom, a kto miałby jakieś wątpliwości, chciał nawet takich gwarancji udzielać na piśmie. Załoga uwierzyła osobie publicznej, niestety było to kłamstwo, które miało na celu powstrzymanie załogi przed strajkiem przeciwko Bakomie, załoga wówczas popierała „Agrohanse”, która gwarantowała pracę całej załodze na okres 3 lat.

Przystąpiono do cichej likwidacji związku „Solidarność”, jak również OPZZ poprzez nieprzyjmowanie do pracy członków Komisji Zakładowej oraz Komisji Rewizyjnej chronionych prawem. W ich miejsce zatrudniono ludzi na umowę zlecenie. Wykopano tablicę „Solidarności”.

Tak to wygląda rzekoma prywatyzacja dotycząca ludzi. Pan Senator stanie się już wkrótce właścicielem majątku narodowego, który to majątek kupi za psie pieniądze za około 14 mld zł, gdy jedna sprężarka produkcji szwedzkiej oscyluje w granicach 3,5 mld zł, takich sprężarek jest sześć, czyli na dobrą sprawę Pan Senator kupił tylko sprężarkownię, pozostały majątek został oddany za darmo.

Trzeba tu nadmienić, że były zakład był zadłużony w BGŻ na około 40 mld zł. Jest pytanie kto pokryje różnicę pomiędzy długiem a sprzedażą - a no my obywatele, podatnicy, emeryci, renciści.

Nie o taką prywatyzację chodzi, gdzie określone grupy uprzywilejowanych ludzi za marne grosze stają się właścicielami majątku narodowego, na który pracowali uczciwie ludzie, a dzisiaj są poniewierani, wyrzucani na bruk przez pseudo „Biznesmenów”.

Tej farsie przetargowej, moim zdaniem, powinniśmy się przyjrzeć odpowiednie władze.

Na dzień dzisiejszy grupa zastraszonych ludzi pozostawiona jest samym sobie.

Apeluję do pracowników starej załogi, nie bójcie się walczyć o swoje prawa pracownicze, brońcie swojej egzystencji i waszych rodzin i w końcu swojej godności.

Przewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Janikowie Henryk Sosniński

PROJEKT

Rządowy projekt zmian w ustawie o zaopatrzeniu erytalnym i o ubezpieczeniu społecznym - przesłał związkowi zaopiniowania we wrześniu br. Minister Pracy i Polityki Społecznej. Projektowi temu poświęcone było spotkanie Zespołu Polityki Społecznej KK NSZZ „S” pod przewodnictwem wy Tomaszewskiej, które odbyło się w W-wie w dniu 09.94r.

Mimo, że projekt został przesłany Regionom przed dokonaniem do zaopiniowania, niewielu z nich przesłało swoje uwagi - przybyli tylko nieliczni przedstawiciele Regionów.

Uczestnicy spotkania stwierdzili, że przedstawiony projekt, kolejny twór wywodzący się z rządowego programu „Strategia dla Polski”, autorstwa wicepremiera Grzegorza Kołodki, kierujący do szukania oszczędności kosztem społeczeństwa, razem przez radykalne pomniejszanie kręgu uprawnionych otrzymywania świadczeń rentowych. To także kolejny przykład pozornych działań rządu, opartych na „kosmetycznych” zmianach, zmierzających do konserwacji dotychczasowego systemu ubezpieczeń społecznych.

Zwrócono uwagę na nieprecyzyjne zapisy w projekcie, powodujące niejasności i różnice interpretacyjne. Szczególny przeciw wzbudziła kwestia jednoosobowego orzecznictwa o przyznaniu renty. Według projektu orzekanie spoczywałoby wyłącznie w rękach tzw. „lekarza zaufania” ZUS, podporządkowanego Prezesowi ZUS, nad którym nadzór sprawowałby Naczelny Lekarz ZUS.

Projekt wprowadza 2 grupy rent:

1. rentę stałą - (dotychczasowa renta inwalidzka I i II grupy) z tytułu całkowitej niezdolności do pracy,
 2. rentę okresową - z tytułu okresowej niezdolności do pracy.
- Ponieważ projekt zakłada, że „lekarz zaufania”, przynajmniej w okresie, może orzekać również o możliwości kwalifikowania zawodowego - uznano za celowe, by decyzję podejmował wspólnie z przedstawicielami ośrodka d/s zatrudnienia i rehabilitacji osób niepełnosprawnych, który (wg projektu) w czasie max. do 3 lat powinien przygotować pacjenta do wykonywania nowego zawodu.

Poddano pod wątpliwość, czy obecnie ośrodki te są przygotowane do tej roli i czy będą miały na to fundusze.

W czasie spotkania zwrócono uwagę na inne zapisy kontrowersyjne i niezrozumiałe również dla obecnych na spotkaniu prawników, o których nie piszę; ograniczam się do przedstawienia najistotniejszych - moim zdaniem zmian wprowadzanych projektem.

Ustalono, że zgłoszone na spotkaniu Zespołu uwagi przedstawione na posiedzeniu Prezydium KK, które prześle opinię o projekcie Ministrom Pracy i Polityki Socjalnej w uznanym ustawowo terminie.

uczestnicząca w spotkaniu
Ewa Gołoz

KOMISJE ZAKŁADOWE PISZĄ

NSZZ „S” przy Rolniczej Spółdzielni Mleczarskiej do Zarządu Regionu

Komisja Zakładowa NSZZ „S” przy Rolniczej Spółdzielni Mleczarskiej w Radomiu wraz z grupą niżej podpisanych członków Związku, wyrażają protest i oburzenie faktem odwołania w ostatniej chwili przez organizatora - Zarząd Regionu, wycieczki do Zakopanego i Krakowa, która miała się odbyć w dniach 24-25.09.br.

O planach organizacji wycieczki dowiedzieliśmy się z Biuletynu z dnia 13.08.94r., było więc wystarczająco dużo czasu, by skompletować odpowiednią grupę uczestników lub podjąć decyzję o nieorganizowaniu wycieczki z powodu braku funduszu lub braku chętnych.

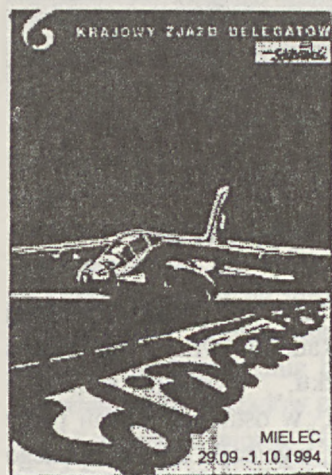
Informacja o odwołaniu wycieczki została przekazana do naszej Spółdzielni ok. godz. 12-tej w dniu poprzedzającym wyjazd. Mieliśmy wiele problemów z powiadomieniem niektórych uczestników (mieli dzień wolny, mieszkają poza Radomiem), jedna osoba nie została powiadomiona i stawiała się na miejscu zbiórki. W dniu 26.09.94r. do Komisji Zakładowej przychodzili oburzeni członkowie Związku żądając wyjaśnień; niektórzy chcieli rezygnować z przynależności do Związku. Piszemy to po to, by uświadomić niektórym działaczom, ile zamieszania, krzywdy i zła może wywołać czyjaś beztroska i nieodpowiedzialność, czy powinni podejmować się niektórych zadań.

Piszemy również po to, by podobny incydent nie powtórzył się. Nie możemy godzić się z faktem lekceważenia szeregowych członków Związku przez naszych kolegów-działaczy. Nasze oburzenie potęguje fakt, że pracujemy w systemie zmianowym, w dni świąteczne i wyjazd na wycieczkę wymagał wcześniejszego przygotowania i uzgodnienia dni wolnych.

Oczekujemy od Zarządu pisemnego wyjaśnienia przyczyn odwołania wycieczki i wskazania osób winnych. Żądamy umieszczenia w całości naszego pisma w Biuletynie.

Radom, 26 września, 1994r.

Powyższy protest został skierowany do osoby odpowiedzialnej za organizację wycieczki, p. Zygmunta Koncewicza. Do chwili zamykania numeru Biuletynu nie otrzymaliśmy wyjaśnienia w powyższej sprawie, stąd niemożliwe jest przekazanie stanowiska osoby zainteresowanej (redakcja jest w posiadaniu informacji, że p. Koncewicz przebywa w delegacji).

VI Krajowy Zjazd Delegatów w Mielcu

Zjazd przełomowy czy nie?

To pytanie padło w drugim dniu obrad Krajowego Zjazdu Delegatów przed

rozpoczęciem dyskusji nad uchwałami programowymi. - Zdaniem osoby zadającej je, przełomu oczekują członkowie Związku. Odpowiedź jednoznaczna w czasie Zjazdu nie padła. Czy podjęte uchwały, stanowiska, decyzje przełomu dokonują? - Myślę, że na to pytanie można będzie odpowiedzieć dopiero z perspektywy czasu.

W chwili otwarcia mieleckiego Zjazdu uczestniczyło trzystu delegatów, na 366 posiadających taki mandat w kraju. Nasz Region reprezentowali: Andrzej Belina, Zbigniew Cebula, Marek Malysa, Kazimierz Staszewski i Bogdan Zawadzki.

W Zjeździe uczestniczyli zaproszeni goście, wśród nich m.in. duszpasterz świata pracy, posłowie i senatorowie NSZZ „Solidarność” poprzedniej i obecnej kadencji, przedstawiciele władz Mielca i zagranicznych związków zawodowych.

Prezydium Zjazdu zdecydowało, że pierwsza część Zjazdu obejmie zagadnienia wewnątrzwiązkowe, druga poświęcona będzie działalności Związku w życiu publicznym. Zgodnie z takim założeniem ułożono szczegółowy program obrad.

Obrady przerywano komunikatami prezydium, rzecznika prasowego Zjazdu, które zawierały informacje o spływających życzeniach dla uczestników Zjazdu, przekazach mass mediów relacji z obrad.

Nieustannie pracowały komisje: statutowa, programowa, uchwał i wniosków, skrutacyjna. Trzy pierwsze przyjmowały na gorąco przygotowane wnioski i projekty uchwał, nanosiły zgłoszone poprawki do już przygotowanych tekstów. Przewodniczący tych komisji mieli swe „wejścia”, podczas których przedstawiali projekty dokumentów do dyskusji, a następnie do akceptacji bądź odrzucenia przez zebrane gremium.

I dzień Zjazdu

Zjazd toczył się według zaproponowanego przez prezydium Zjazdu, z małymi wyjątkami. Delegaci przyjęli wniosek przedstawiciela Ziemi Łódzkiej, kol. Sińskiego, by pierwszym punktem obrad była informacja Tomasza

Wójcika o dokumentach w sprawie akt STASI, przesłanych do KK przez Instytut Pastora Gaucka. W trakcie toczącej się wokół tego tematu dyskusji, zrodził się wniosek, by każdy delegatów otrzymał kopię dokumentów. Mimo wyjaśnień Tomasza Wójcika, że prawo niemieckie dopuszczało przekazanie akt jedynie osobie zainteresowanej na jej prośbę i tylko akt jej dotyczących, wniosek został przyjęty. Przewodniczący zarządów regionów otrzymali kopie (po jednym egzemplarzu) tuż przed zakończeniem obrad Zjazdu. Prawo do poznania ich treści otrzymali jedynie delegaci na KZD.

Drugą poprawką do porządku obrad było uzupełnienie punktu „informacja przewodniczącego Komisji Krajowej i Krajowej Komisji Rewizyjnej” o dyskusję nad tymi dokumentami.

Marian Krzaklewski informował, że działalność Komisji Krajowej po V KZD koncentrowała się na realizacji podpisanych przez związek umów społecznych i porozumień, powstrzymaniu spadku realnych dochodów rodzin w Polsce i uzyskaniu realnego wzrostu płac dla pracowników, wprowadzeniu kompletnych przepisów prawnych określających negocjacje i tworzenie układów zbiorowych przez reprezentatywne organizacje pracowników i pracodawców, upodmiotowieniu pracowników i obywateli w procesie przekształceń własnościowych oraz ochronie pracowników przed negatywnymi skutkami tych przekształceń, wprowadzeniu zasady ochrony minimum bezpieczeństwa socjalnego dla rodzin i reformy systemu ubezpieczeń zdrowotnych społecznych, wprowadzeniu w życie proponowanych przez Związek prawnych i organizacyjnych środków przeciwdziałania skutkom bezrobocia i ograniczenie jego wzrostu, batalii o konstytucję i ustrój III Rzeczypospolitej Polskiej, będącej faktycznym dokończeniem pokojowej rewolucji „Solidarności” i zagwarantowanie w niej, jako nadrzędnych zasad, ochrony godności i podmiotowości człowieka i rodziny, wzmacnianiu pozycji NSZZ „Solidarność” w działaniach na zewnątrz i promowaniu Związku, poszerzeniu działalności edukacyjnej, eksperckiej oraz informacyjnej. Przewodniczący omówił szczegółowo podjęte przez władze krajowe Związku działania w celu realizacji wymienionych zadań, przedstawił towarzyszące im okoliczności i bilans dokonań.

Przewodniczący Krajowej Komisji Rewizyjnej Roman Rutkowski powołał się na publikowaną w Biuletynie Zjazdowym informację z pracy tejże Komisji i w swej wypowiedzi ograniczył się do wyjaśnień sposobu podejścia członków tego organu do przeprowadzanych kontroli i rozumienia uprawnień Komisji. Jednym z zaproponowanych przez Komisję wniosków było wskazanie na konieczność podjęcia działań przez KK normujących prawo wewnątrzwiązkowe.

W ramach toczącej się wokół sprawozdań

dyskusji Maciej Jankowski zarzucił, że sprawozdanie przewodniczącego KK nie zawiera wniosków, że władze krajowe Związku nie dokonały analizy ważnej Solidarności akcji wyborczej do parlamentu i dalej podsumował, że „Solidarność”, choć potencjalnie silna, praktycznie słaba, a akcja protestacyjna nie wyszła.

Ta wypowiedź spotkała się z ripostą Karola Ta wypowiedź spotkała się z ripostą Karola Jankowskiego o pokorę w podsumowaniach.

Andrzej Styczyński proponował toczyć dyskusję o faktach, a nie luźnych stwierdzeniach. Zadał też historyczne pytanie: czy strajkować miał Marian Krzaklewski, bądź prezydium KK?

„Trudno mówić o spektakularnych sukcesach, choć akcji konstytucyjnej - podsumował okres dziesięcioletni Jan Rulewski. Wyrzucił natomiast pytanie, że w przeciwieństwie do pierwszych lat, Solidarność miała stworzone prawne warunki swej działalności (ustawa o związkach zawodowych, uchwała o związkach zawodowych).

Marian Krzaklewski zarzucił Maciejowi Jankowskiemu szermowanie hasłami zamiast argumentami. W ramach odpowiedzi na zarzut braku analiz i wniosków, które podsumowań szczegółowych akcji wyborczej i protestacyjnej dokonują. Stwierdził również, że na skutek decyzji Związku, rząd niektóre rozwiązania proponowane przez Związek wprowadził, część natomiast została zignorowana przez rozłożenie w czasie negocjacji ze związkami zawodowymi (np. pakt gwarancji socjalnych - na lata 95 i 96).

Część popołudniową obrad rozpoczął Jacek Rybicki, przewodniczący Komisji Statutowej. Przedstawił projekty zmian do Statutu, projekty uchwał okołostatutowych dot. podejmowania decyzji w związku (oddzielenie uchwał i decyzji, referendum wewnątrzwiązkowe, koleżeńskie, zespół d/s interpretacji prawa wewnątrzwiązkowego), powołania i tworzenia funduszu socjalnego, zasad wyborczych, także projekt nowej ustawy finansowej. Wskazał na kierunki dyskusji o reformie wewnątrzwiązkowym, tak by „Związek jako żywy organizm mógł przystosować się organizacyjnie i kulturalnie do zmian zewnętrznych”.

Pierwsza część dyskusji dotyczyła zmian w statucie. Wskazano m.in. wnioski: o umożliwienie zatrudniania na pełen etat osób zarządzających Związkiem, o zmniejszenie liczby regionów (poprzez łączenie się tych, które zrzeszają mniej niż 25 tysięcy członków), dokonanie reformy Komisji Krajowej (większe uprawnienia prezydium KK, funkcjonowałoby nowe ciało kierujące Związkiem, natomiast właściwa KK, okrojona liczebnie, sprawowałaby nadzór nad działalnością Związku). Propozycje te nie zostały jednak akceptacji delegatów.

Pierwszy dzień obrad zakończyło głosowanie sondażowe, które wskazywało jakie warianty zmian dot. prawa wyborczego będą przedmiotem dalszych głosowań delegatów.

/ciąg dalszy relacji w następnym numerze/
Anna Rajchert

Wystąpienie Prezydenta RP Lecha Wałęsy

/na VI KZD w Mielcu/

To nieprawda, że nie stanowicie wielkiej siły. To nieprawda, że wyczerpały się możliwości Wasze. Mówię to jako Prezydent. Nie dlatego, że chcę się Wam spodobać. Nie o to chodzi. Związek ma ciągle do odegrania naprawdę poważną rolę, wbrew temu co tu i ówdzie wyraźnie słyszycie. Jest nadal dużą siłą - dobrze zorganizowaną. Jedyną liczącą się siłą posierpniowego obozu reform. Bez Waszego udziału trudno wyobrazić sobie demokratyczne przemiany w Polsce. To Wy możecie kapitalizmowi nadać ludzką twarz.

„Solidarność” rozpoczęła przed laty nasze przemiany. Dała nam wolność, stworzyła możliwości. Nie wszystko jednak potrafiliśmy z pożytkiem dla nas wszystkich wykorzystać. Teraz dokończyć musimy naszą rewolucję. Słyszę te głosy z Waszego grona dość często. Nie wolno zatrzymać się w pół drogi, a rzeczywistość jesteśmy w pół drogi, jeśli przyglądamy się dobrze temu, co się dzieje. Wzięliśmy na siebie historyczną odpowiedzialność. (...)

Tymczasem na dziś polskie reformy - jak zauważacie i ja zauważam - są zagrożone. Zagrożone inercją osób i ugrupowań stanowiących władzę obecnie. Powracają praktyki w dawnym stylu rządzenia i myślenia o państwie. Następuje centralizacja władzy. Stanowiska państwowe znów przydzielane są partyjnym, z klucza - to nie znaczy, żeby partie nie miały pewnych stanowisk. Ale przede wszystkim musi się liczyć fachowość, nie tylko sam klucz partyjny.

(...) rządząca koalicja nie realizuje wyborczych obietnic. Program prywatyzacji zastąpiono programem komercjalizacji. Koszty utrzymania stale rosną. Coraz częściej słyszę, że żyje nam się naprawdę dużo gorzej.

19 września ubiegłego roku, na scenę polityczną powrócili ludzie z poprzedniego układu władzy. Dziś rosną w siłę. Ale w parlamencie, rządzie, państwowej administracji mogą odrzucić moją i Waszą inicjatywę, moje weto i Wasz projekt ustaw. Chyba zauważamy, że chcą dążyć do odzyskania wszystkiego, co niedawno utracili. Możliwości reformatorskie uległy w tej sytuacji poważnemu ograniczeniu. Modernizacja państwa została zahamowana. Przemiany gospodarcze weszły

➤ w implet. Polsce grozi stagnacja. Musimy się temu przeciwstawić. Polska potrzebuje zmian, silnego impulsu dla reform. Potrzebuje naszego współdziałania, a nie walki. Programowej alternatywy. Musimy być solidarni przeciwko wszystkim tym, którzy hamują nasze reformy. Wspólnie zastanówmy się: jak to zrobić?

Niektórzy mówią, że potrzebne jest dziś odbudowanie obozu posierpniowego. Pojawia się pytanie i wątpliwości: czy jest to w ogóle możliwe? Czy gotowi jesteśmy do współpracy? W jakich sprawach jest ona możliwa? - Osobiście uważam, że nie jest możliwy powrót do dawnej jedności. Zresztą nie jest ona wcale konieczna. W zbyt wielu kwestiach różnimy się. Jesteśmy pluralistyczni. Jednoczymy się wokół wspólnych zadań, wokół wytyczonych razem celów, wokół rozwiązywania konkretnych problemów. Musimy zaangażować się w budowanie normalnej sceny politycznej. W chwili obecnej jest ona w stanie równowagi. „Lewa noga” za bardzo urosła. Istnieje jednak chyba potrzeba, aby jednak to zrównoważyć. Stworzymy ruch, który zrównoważy siły i zaproponuje społeczeństwu inne wartości. Inne rozwiązania ustrojowe, inną wizję państwa.

Szanowni Państwo! Jesteśmy w ważnym momencie dziejowym. Mamy zadecydować o przyszłym kształcie ustroju państwa. Odpowiedzieć na najważniejsze pytanie: Jaka Polska? - Na ten temat toczy się publiczna debata. Zastanawiamy się komu dać więcej władzy, komu umniejszyć? - Sejmowi, parlamentowi... Jaki ustrój potrzebny jest Polakom? - Gabinetowo-parlamentarny, prezydencki? - Rozstrzygnie się to z pewnością w konstytucji. Znam projekt ustawy zasadniczej, który zgłosił Związek. Wiem, że zebraliście pod nim około miliona podpisów. Wizja Polski zaproponowana przez „Solidarność” spotkała się więc z szeroką aprobatą społeczną. Istnieje jednak obawa, że inny model państwa weźmie górę w Zgromadzeniu Narodowym. Że ideały Sierpnia, o które wspólnie walczyliśmy nie zostaną zrealizowane. Potrzeba jest nam dzisiaj działania, a nie walki. Nie wiem, co postanowicie na tym Zjeździe. Jestem jednak przekonany, że tak jak kiedyś, „Solidarność” będzie siłą napędową polskich przemian. Przyczyni się do odbudowania obozu reform. Ludzie „S” muszą wypełnić swoje zobowiązanie. Do tego potrzebna jest jedność. Wierzę, że ten cel osiągniemy. Mamy przecież tylko jedną Polskę.

*/według zapisu magnetofonowego/
Anna Rajchert*

DOKUMENTY VI KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW

Uchwała Nr 13

ws. ścigania zbrodni popełnionych w okresie PRG przeciwko społeczeństwu polskiemu

Rok 1989 miał zamknąć w Polsce okres rządów totalitarnych i lekceważenia praworządności. Naturalnym było oczekiwanie, że zbrodnie popełnione przeciwko naszemu społeczeństwu zostaną sprawiedliwie osądzone. Niestety, tak nie jest.

Śledztwo w sprawie sprawców zbrodni w Grudniu 1970 na Wybrzeżu jest ponad wszelką miarę wydłużane. Grozi to bezkarnością sprawców ze względu na zbliżający się termin przedawnienia. Oburza jest przebieg procesu przeciwko winnym zabójstw w kopalni „Wujek”, w Lubinie oraz pacyfikacji kopalni „Manifest Lipcowy” w grudniu 1981. Niepokoi także fakt, że część oskarżonych jest obecnie zatrudniona w policji. Opisane sytuacje stanowią kompromitację polskich sądów i ich funkcjonowanie. Delegaci VI Krajowego Zjazdu NSZZ „Solidarność” domagają się:

1. Szybkiego zakończenia śledztwa w sprawie zbrodni popełnionych na Wybrzeżu w grudniu 1970 i osądzenia winnych.
2. Zawieszenia w czynnościach służbowych osób oskarżonych o zbrodnie popełnione w KW „Wujek” i „Manifest Lipcowy”.
3. Zakwalifikowania zbrodni roku 1970 i okresu stanu wojennego jako zbrodni przeciwko ludzkości, które nie podlegają przedawnieniu.
4. Przyjęcia ustawy o zawieszeniu biegu przedawnienia w stosunku do przestępstw nie ściganych z przyczyn politycznych w latach 1944-1989. W 24 rocznicę Grudniowej Masakry na Wybrzeżu i w 13 rocznicę zbrodni w KW „Wujek” Delegaci VI Krajowego Zjazdu zobowiązują Komisję Krajową do zorganizowania akcji pikietowania budynków rządowych w Warszawie, pod powyższymi hasłami adresowanymi do kompetentnych osób i instytucji.

Uchwała Nr 15

ws. ubezpieczeń od bezrobocia

Delegaci VI Krajowego Zjazdu NSZZ „Solidarność” zobowiązują Komisję Krajową do niezwłocznego rozwiązania problemu ubezpieczeń od bezrobocia poprzez „Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych - Praca”.

Uchwała Nr 16

ws. zbierania podpisów pod projektem Konstytucji RP

Delegaci VI Krajowego Zjazdu zwracają się do

DOKUMENTY VI KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW

członków Związku o dalszą promocję Obywatelskiego Projektu Konstytucji i kontynuację zbierania podpisów popierających projekt. W tym należy wykorzystać również najbliższe wybory w Związku.

Uchwała Nr 17

ws. powrotu Polaków z Kazachstanu

Delegaci VI Krajowego Zjazdu zwracają się do władz o podjęcie szybkich i konkretnych działań skierowanych do stworzenia możliwości powrotu naszych Polaków z odległych stepów Kazachstanu.

Delegaci domagają się od władz RP stworzenia priorytetom godziwych warunków życia. Nasi rodacy mają prawo powrotu do Polski z „niedludzkiej ziemi”.

Decydom Delegaci dedykują motto: Jeśli ja zapomnę, Ty, Boże, zapomnij o mnie!

Uchwała Nr 18

ws. akt STASI

Delegaci VI Krajowego Zjazdu NSZZ „Solidarność” zobowiązują Komisję Krajową do powołania zespołu złożonego z przedstawicieli regionów, w celu wystąpienia do urzędu pastora Gaucka o udostępnienie dokumentów dotyczących osób współpracujących ze służbami STASI - na podstawie indywidualnych wniosków członków NSZZ „Solidarność” - wyrażających chęć poddania się lustracji. Przedstawiciele do zespołu wyłonią zarządy regionów i zakażą wymagane informacje do Prezydium Komisji Krajowej w ciągu miesiąca od zakończenia obecnego zjazdu.

Uchwała Nr 19

ws. dziennika NSZZ „Solidarność”

Delegaci VI Krajowego Zjazdu NSZZ „Solidarność” zobowiązują Komisję Krajową do zbadania możliwości wydawania ogólnopolskiego dziennika NSZZ „Solidarność”.

Obecna sytuacja polityczna wymaga większego udziału i dbałości o informowanie jak najszerszego kręgu czytelników o działaniach naszego związku.

Uchwała Nr 20

ws. organizacji krajowych zjazdów delegatów

Delegaci VI Krajowego Zjazdu NSZZ „Solidarność” zobowiązują władze krajowe Związku do przygotowania i prowadzenia Komisji Krajowej i sprawozdania Krajowej Komisji Rewizyjnej tak, by materiały te zostały rozesłane do delegatów co najmniej 4 tygodnie przed dniem

rozpoczęcia sesji zwyczajnych Krajowego Zjazdu Delegatów.

Uchwała Nr 21

ws. trybu przyjmowania projektów uchwał na zwyczajnej sesji Krajowego Zjazdu Delegatów

Delegaci VI Krajowego Zjazdu NSZZ „Solidarność” postanawiają, że uchwały przedstawione do rozpatrzenia na każdej kolejnej zwyczajnej sesji Krajowego Zjazdu Delegatów winne być zgłaszane Komisji Krajowej na piśmie co najmniej na dwanaście tygodni przed rozpoczęciem obrad Krajowego Zjazdu. Upoważnieni do ich zgłaszania są delegaci na Krajowy Zjazd Delegatów, statutowe jednostki organizacyjne i statutowe struktury branżowe, które zgłaszają projekty za pośrednictwem odpowiednio regionalnego lub krajowego szczebla organizacyjnego Związku lub grupy pięciu delegatów.

Regiony i delegaci otrzymają program obrad Zjazdu wraz z projektami uchwał co najmniej osiem tygodni przed rozpoczęciem zwyczajnej sesji KZD. Propozycje poprawek (uzupełnień) do otrzymanego programu obrad i projektów uchwał mogą złożyć do Komisji Krajowej delegaci i regiony co najmniej na cztery tygodnie przed rozpoczęciem obrad Zjazdu.

Krajowy Zjazd Delegatów na swej zwyczajnej sesji będzie rozpatrywał projekty uchwał zgłoszone w wyżej wymieniony sposób oraz te, które wyniknęły z nagłej sytuacji. Projekty tych ostatnich mogą być omawiane jedynie wówczas, gdy odpowiednia komisja zjazdowa zadecyduje, że nie mogły być zgłoszone wcześniej na piśmie oraz waga ich wymaga rozpatrzenia przez KZD.

Dodatkowo Krajowy Zjazd Delegatów zaleca przyjęcie podobnych w intencji uchwał do stosowania podczas obrad walnych zebrań delegatów regionów, sekcji krajowych i kongresów sekretariatów.

Wyjątkiem od tych zasad jest uchwała programowa NSZZ „Solidarność”. Projekt uchwały programowej przygotowuje Zjazdowa Komisja Programowa i rozsyła do delegatów na sześć tygodni przed posiedzeniem sesji KZD. Delegaci swoje uwagi i propozycje zmian do projektu mogą przekazać do Zjazdowej Komisji Programowej przed i w trakcie obrad Krajowego Zjazdu.

Uchwała Nr 22

ws. trybu przyjmowania wniosków dotyczących zmian w Statucie NSZZ „Solidarność”

Delegaci VI Krajowego Zjazdu NSZZ ➤

DOKUMENTY VI KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW

„Solidarność” postanawiają, że projekty uchwał dotyczące zmian w Statucie NSZZ „Solidarność” winne być zgłaszane na piśmie do komisji Krajowej i opublikowane przez Komisję Krajową na sześć miesięcy przed terminem rozpoczęcia obrad Krajowego Zjazdu Delegatów.

Zjazd nie będzie zajmował się projektami uchwał zgłoszonymi w inny niż w wyżej wymieniony sposób.

Uchwała Nr 23 w sprawie przystępowania do struktur branżowych

Delegaci VI Krajowego Zjazdu NSZZ „S” postanawiają:

1). Decyzję o przystąpieniu do regionalnej sekcji branżowej może podjąć tylko zakładowe (międzyzakładowe) walne zebranie członków (delegatów). O ile w regionie nie działa sekcja danej branży dopuszcza się możliwość przystąpienia bezpośrednio do regionalnego sekretariatu zrzeszającego pracowników tej branży, jeżeli taki istnieje, a regulamin tego sekretariatu dopuszcza taką możliwość. W przypadku, gdy w Regionie nie funkcjonuje sekcja odpowiednia dla danej branży dopuszczalne jest przystąpienie bezpośrednio do sekcji krajowej, jeśli regulamin tej sekcji dopuszcza taką możliwość. Międzyzakładowe organizacje związkowe mogą należeć do sekcji branżowej w przypadku zrzeszania się w niej pracowników jednej branży.

2). Wyboru delegatów na walne zebranie sekcji branżowej dokonuje zakładowe (międzyzakładowe) zebranie członków (delegatów) jeśli wcześniej podjęło decyzję o przystąpieniu do tej sekcji. Liczbę delegatów na WZD sekcji przypadającą danej organizacji zakładowej (międzyzakładowej) określa się proporcjonalnie do liczby członków Związku zrzeszonych w tej organizacji. Proporcje (klucz liczbowy) określa rada sekcji do której złożony został akces. Wybory przeprowadza się zgodnie z obowiązującymi w Związku zasadami wyborczymi.

Uchwała Nr 24 w sprawie ogólnych postanowień obowiązujących przy wyborach w NSZZ „Solidarność”.

Delegaci VI KZD przyjmują ogólne postanowienia obowiązujące przy wyborach NSZZ „Solidarność” we wszystkich strukturach Związku.

1). Kandydatem może być każdy członek Związku uprawniony do głosowania na zebraniu dokonującym wyboru;

2). liczba kandydatów nie jest ograniczona; zasada ta nie jest sprzeczna z uzależnieniem kandydowania od uzyskania poparcia odpowiedniej liczby delegatów (członków zebrania wyborczego) czy struktur Związku, lub określenia terminu zgłoszeń kandydatów;

3) kandydowania na określoną funkcję związkową nie może pozbawiać kandydującego możliwości kandydowania na inną funkcję związkową;

4) po wpisaniu na listę kandydatów, wycofanie kandydata z tej listy może nastąpić tylko na jego wniosek. Wycofanie nie może nastąpić w trakcie głosowania;

5) głosuje się na poszczególnych kandydatów;

6) każde głosowanie jest głosowaniem tajnym;

7) każdemu uprawnionemu do głosowania przysługująca w każdej fazie wyborów pełna swoboda podejmowania decyzji wyborczych;

8) każdy z wyborców musi mieć możliwość zapoznania się z ordynacją wyborczą;

9) termin wyborów szczebla ponadzakładowego musi być podany do wiadomości delegatom 21 dni wcześniej, termin ten dotyczy również wyborów w organizacjach międzyzakładowych szczebla podstawowego. Termin wyborów szczebla zakładowego musi być podany do wiadomości członkom (delegatom) co najmniej 14 dni przed wyborami;

10) przed dokonaniem wyborów wybiera się komisję skrutacyjną. Członkowie komisji skrutacyjnej muszą być członkami Związku, nie muszą natomiast mieć biernego czynnego prawa wyborczego. Członkowie komisji skrutacyjnej nie mogą być kandydatami do funkcji, które są przedmiotem głosowania do którego została powołana komisja skrutacyjna;

11) z wyborów sporządzany jest protokół komisji skrutacyjnej z poszczególnych głosowań który musi zawierać informacje: - jakich wyborów protokół dotyczy, które głosowania, data, skład osobowy komisji skrutacyjnej, liczba uprawnionych do głosowania, liczba biorących udział w głosowaniu, liczba wydanych kart do głosowania, liczba głosów ważnych oraz liczba głosów niezbędna do ważności wyborów, liczba głosów nieważnych, wykaz wszystkich kandydatów i otrzymanych przez nie liczby głosów w poszczególnych turach głosowania, rezultaty przeprowadzonego głosowania, wyniki głosowania w kolejność wybranych kandydatów na liście rezerwowej jeżeli lista taka była tworzona, podpisy wszystkich członków komisji skrutacyjnej. Jeżeli któryś z członków komisji skrutacyjnej wnosi zastrzeżenia, winny one być umieszczone w protokole komisji skrutacyjnej.

12) wybory danej władzy związkowej mogą być przeprowadzone w oparciu o klucz wyborczy, to znaczy, że liczba wszystkich miejsc mandatowych

DOKUMENTY VI KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW

będących przedmiotem danego głosowania może być podzielona pomiędzy określone obwody wyborcze (listy cząstkowe)

Przy zastosowaniu takiej procedury muszą być stosowane następujące zasady:

- liczba miejsc mandatowych dla poszczególnych obwodów wyborczych winna być przydzielana proporcjonalnie do liczby członków Związku zrzeszonych w tych obwodach,

- przy ustaleniu list cząstkowych może zostać stosowany tryb praw wyborów (lista preferencyjna dla danej cząstkowej),

- o wyborze kandydatów z poszczególnych list cząstkowych decydują wyniki głosowania w którym uczestniczą wszyscy uprawnieni do wyboru danej władzy tylko członkowie lub delegaci z danego obvodu (wyborczego),

- każda lista cząstkowa jest traktowana jako osobna lista wyborcza, wobec której stosuje się wszystkie zasady wyborcze decydujące o wyborze kandydata (ów) na poszczególne funkcje związkowe. Dla każdej listy z osobną listą rezerwową;

13) a/ przewodniczącego komisji zakładowej wybierają bezpośrednio członkowie (delegaci) upoważnieni do jego wyboru - zakładowe walne zebranie członków lub zakładowe walne zebranie delegatów, jeżeli takowe zostałowołane,

b/ przewodniczącego zarządu regionu wybierają bezpośrednio delegaci upoważnieni do jego wyboru - walne zebranie delegatów regionu,

c/ przewodniczącego Komisji Krajowej wybierają bezpośrednio delegaci upoważnieni do jego wyboru - Krajowy Zjazd Delegatów,

d/ przewodniczącego sekcji wybierają bezpośrednio delegaci upoważnieni do jego wyboru - walne zebranie delegatów sekcji,

e/ przewodniczącego sekretariatu wybierają bezpośrednio delegaci upoważnieni do jego wyboru - kongres sekretariatu branżowego;

14) funkcji związkowych nie można łączyć z funkcjami określonymi w par.9 ust.1 pkt 7 Statutu NSZZ „Solidarność”. Kandydat, który nie spełnia tych wymogów nie może być dopuszczony do wyborów pod warunkiem pisemnego oświadczenia o rezygnacji z pełnienia funkcji i stanowisk; jeżeli zobowiązanie zawarte w oświadczeniu nie zostanie spełnione w ciągu 30 dni od dnia wyborów - następuje zakończenie pełnienia funkcji z powodu utraty prawa wybieralności;

15) odwołanie członka władz związkowych odbywa się na takich zasadach jak wybór;

16) wyboru dokonuje się na czas kadencji danej władzy

do której kandydat zostaje wybrany;

17) do ważności wyborów lub odwołania wymagana jest obecność co najmniej połowy uprawnionych do głosowania. Do wyboru lub odwołania konieczne jest uzyskanie więcej niż połowy głosów ważnych przy czym głosów ważnych musi być więcej niż połowa głosów oddanych;

18) mandat traci ważność w przypadku:

- gdy wybrana osoba przestała być członkiem Związku,
- rezygnacji wybranej osoby z mandatu,
- odwołania przez wyborców,
- utraty prawa wybieralności, co oznacza

zaistnienie sprzeczności określonych w par.9, ust.1 pkt 7 Statutu;

19) wakujące mandaty obsadza się w drodze wyborów uzupełniających. Zebranie wyborcze może ustalić (wybrać) listę rezerwową, z wyjątkiem funkcji przewodniczącego, o której mowa w pktcie 13. Przy wyborach na listę rezerwową obowiązują podobne zasady jak przy wyborze władz Związku;

20) w przypadku istnienia listy rezerwowej wybory uzupełniające przeprowadza się tylko w przypadku wyczerpania tej listy. Osoby z listy rezerwowej obejmują funkcje związkowe wg kolejności na tej liście, od momentu przyjęcia rezygnacji członka władzy lub ustalenia przez kompetentną władzę faktu zaistnienia vacatu;

21) w strukturach ponadzakładowych liczba delegatów tworzących Zjazd, zebranie, kongres jest stała przez okres kadencji. Liczba ta ustalana jest na zebraniu wyborczym na początku kadencji, to znaczy że Zjazd, zebranie, kongres ustala liczbę wybranych delegatów oraz liczbę vacatów, które mogą być obsadzone w drodze wyborów uzupełniających.

Podstawą do obliczenia kworum w celu stwierdzenia prawomocności obrad stanowi faktyczna liczba wybranych delegatów (po odliczeniu vacatów). W przypadku, gdy liczba ta zmniejszy się o 1/5 delegatów z istniejących okręgów (obwodów) wyborczych, w stosunku do stanu z początku kadencji, odpowiednia dla tego szczebla władza związkowa zarządza obowiązkowo wybory uzupełniające.

Walne zebranie delegatów (regionu lub sekcji) oraz kongres sekretariatu branżowego może podjąć decyzję o przeprowadzeniu wyborów uzupełniających delegatów w trakcie trwania kadencji wg określonych przez siebie warunków.

W przypadku takiej decyzji walnego zebrania (kongresu) nie istnieje stała liczba delegatów na WZD (regionu lub sekcji) czy też kongresu sekretariatu branżowego, a korektę liczby uprawnionych do udziału w walnym zebraniu delegatów dokonuje się

DOKUMENTY VI KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW

➤ każdorazowo przed posiedzeniem walnego zebrania (kongresu);

22) a/ organizacje zakładowe mają obowiązek informowania zarząd regionu lub powołaną przez niego regionalną komisję wyborczą, o terminie mających się odbyć wyborów władz tej organizacji, nie później niż 14 dni przed ich rozpoczęciem,

b/ zarząd regionu, regionalna sekcja (sekretariat) branżowa mają obowiązek poinformowania odpowiednią strukturę Związku wyższego szczebla o terminie mających się odbyć wyborów władz tej struktury, nie później niż 14 dni przed ich rozpoczęciem;

23) wszystkie dane liczbowe i konstruowane w oparciu o nie kryteria, muszą być zawsze rozumiane w ich rzeczywistym znaczeniu matematycznym.

Uchwała Nr 25

ws. zmian w Statucie NSZZ „Solidarność”

Delegaci VI Krajowego Zjazdu dokonują zmian w Statucie NSZZ „Solidarność”

par. 8 ust. 1 pkt. 1 przyjmuje brzmienie:

„podstawową jednostką organizacyjną Związku jest organizacja zakładowa zrzeszająca pracowników zatrudnionych w danym zakładzie pracy bez względu na zawód; status organizacji zakładowej posiada również międzyzakładowa organizacja związkowa zrzeszająca członków związku zatrudnionych w miejscach pracy nie objętych działalnością zakładowej organizacji związkowej;”

par. 10 ust. 1 przyjmuje brzmienie:

„Podstawowe jednostki organizacyjne powstają z inicjatywy podjętej przez tymczasową komisję zakładową.

Tymczasowa komisja zakładowa nabywa praw władzy związkowej z datą jej zawiązania i po zarejestrowaniu w zarządzie regionu.

Tymczasowa komisja zakładowa działa do czasu wyborów statutowych władz podstawowej jednostki organizacyjnej.

Wybory statutowych władz przeprowadza się w ciągu trzech miesięcy od zarejestrowania w zarządzie regionu tymczasowej komisji zakładowej”.

Stanowisko nr 1 ws. ograniczenia praw pracowniczych i związkowych

Delegaci VI Krajowego Zjazdu protestują przeciw zamiarom Rządu RP zmierzającym do drastycznego ograniczenia praw pracowniczych i związkowych. Wynika to z przygotowanych przez Ministerstwo Pracy i Polityki Socjalnej nowelizacji ustaw: o związkach zawodowych, o rozwiązywaniu sporów zbiorowych i organizacjach pracodawców.

Proponowane zmiany zakładają:

1. Ustawowe wycofanie się Rządu z funkcji

pracodawcy - strony układów zbiorowych,
2. Rozszerzenie uprawnień pracodawców,
3. Pozbawienie związków zawodowych części praw,
Wprowadzenie znolizowanych ustaw doprowadzających do:

1. Likwidacji komisji zakładowych w mniejszych zakładach pracy i zastąpienie komisji delegatów związkowym;

2. Usunięcie komisji zakładowych z zakładu pracy;

3. Wprowadzenie zakazu strajku przeciw rządowi, zakazu strajku politycznego, okupacyjnego i głodowego (przykładem jest projekt ustawy o przedsiębiorstwie PKP);

4. Pozbawienia związku zawodowego prawa do obligatoryjnego wyrażania opinii wobec zamiaru zwolnienia pracownika;

5. Uniemożliwienia przeprowadzenia strajku ponadzakładowego przez określoną procedurę: negocjacji zakończonych podpisaniem protokołu rozbieżności, strajku ostrzegawczego, referendum, strajk właściwy - gdyż w referendum za strajkiem musi się wypowiedzieć większość pracowników w zakładzie, a więc również w branży, zawodzie, w kraju;

6. Orzekania przez sąd na wniosek pracodawcy lub prokuratora o legalności strajku, zaś dopiero orzeczenie o nielegalności strajku mogłoby być podstawą dyscyplinarnego zwolnienia pracownika, a organizacja strajku odpowiedzialna za wykroczenie i mogłaby ponieść odszkodowanie pracodawcy;

7. Zakazu wchodzenia w spór zbiorowy przed upływem czasu, na jaki układ zbiorowy zawarto;

8. Wliczenia w koszty uzyskania przychodu składek pracodawcy na organizację pracodawców, przeliczenia jednoczesnym pominięciu tej zasady w przypadku składek pracobiorców na związki zawodowe.

Delegaci ostrzegają Rząd RP, że zamach na prawa pracownicze i związkowe spotka się ze zdecydowaną reakcją naszego Związku.

Stanowisko nr 5

ws. rządowej polityki podnoszenia cen energii elektrycznej.

Delegaci VI Krajowego Zjazdu NSZZ „Solidarność” wyrażają sprzeciw wobec polityki wzrostu ceny energii elektrycznej, traktowanej jako źródło dochodów budżetu państwa.

Cena energii elektrycznej dla odbiorców powinna być ceną ekonomicznie uzasadnioną i nie może pełnić roli pośredniego, ukrytego podatku obciążającego społeczeństwo.

W dobie gospodarki rynkowej kreowania cen

DOKUMENTY VI KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW

za produkty i usługi przez Ministra Finansów jest kontynuacją polityki gospodarki centralnie sterowanej, gdzie cena pełni funkcję polityczną a nie ekonomiczną wzrost działa w konsekwencji wyłącznie na szkodę społeczeństwa.

Stanowisko nr 6

ws. opieki zdrowotnej

Delegaci VI Krajowego Zjazdu protestują przeciw:

- pogarszaniu się opieki zdrowotnej pracowników i ich

- obciążaniu pacjentów kosztami leczenia,

- ustawowemu wprowadzaniu dodatkowych opłat świadczenia zdrowotne,

- a w rezultacie - łamaniu zasady solidarności społecznej.

Delegaci domagają się:

- zwiększenia wydatków na opiekę zdrowotną do produktu krajowego brutto,

- wprowadzenia powszechnych ubezpieczeń zdrowotnych w oparciu o społeczny projekt ustawy

gotowanej przez NSZZ „Solidarność”, który:

a/ gwarantuje każdemu ubezpieczonemu pełny dostęp do świadczeń medycznych,

b/ wprowadza instytucję lekarza domowego,

c/ wprowadza system rynku wewnętrznego oparty na kontraktach oraz na oddzieleniu dysponentów środków finansowych od realizatorów świadczeń zdrowotnych.

Stanowisko Nr 7

ws. sytuacji osób niepełnosprawnych

Delegaci VI Krajowego Zjazdu NSZZ „Solidarność”

ostrzegają i doceniają rangę problemu społecznego, jakimi

są warunki życia i pracy osób niepełnosprawnych w Polsce.

Dotychczasowa działalność Rządu Rzeczypospolitej

Polskiej, władz administracyjnych i instytucji odpowiedzialnych za rehabilitację i integrację osób

niepełnosprawnych ze społeczeństwem, mimo

wziętych wspaniałych postępów w wielu dziedzinach, jest

całkowicie niewystarczająca. NSZZ „Solidarność” potępia

niekwalifikujące działania chroniące dochody budżetu państwa

z tytułu niepełnosprawnych obywateli. Związek domaga

się społecznej kontroli nad publicznymi funduszami

przeznaczonymi dla osób niepełnosprawnych, a

szczególnie Państwowym Funduszem Rehabilitacji Osób

niepełnosprawnych, który winien być wykorzystany

zgodnie z Ustawą.

Odwolujemy się do polityków o zaniechanie

niecznego i amoralnego wykorzystania problemów osób

Krajowy Zjazd Delegatów uznaje, że związek winien wzmocnić swą działalność zmierzającą do pełnej rehabilitacji i integracji osób niepełnosprawnych ze społeczeństwem. Związek uważa, że celem, jaki należy osiągnąć, jest likwidacja wszelkich barier powodujących dyskryminację tej części społeczeństwa pod względem ekonomicznym, oświatowym i kulturalnym.

Związek dąży i będzie dążył do osiągnięcia przedstawionego celu między innymi przez:

- podjęcie bardziej skutecznych działań zmierzających do ratyfikacji Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy, dotyczących świadczeń, oraz działań na rzecz osób niepełnosprawnych, aby prawo krajowe było stabilne, niezależne od koniunktury politycznej oraz zgodne z normami międzynarodowymi,

- wprowadzenie katalogów produktów i usług, przy wykonywaniu których pierwszeństwo należeć będzie do osób niepełnosprawnych, - kontynuowanie i wzmocnienie działań zmierzających do likwidacji istniejących barier architektonicznych, urbanistycznych, komunikacyjnych, administracyjnych i psychologicznych oraz wszelkich przejawów dyskryminacji osób niepełnosprawnych,

- podejmowanie inicjatyw i inspirowanie tworzenia nowych miejsc pracy oraz ochronę istniejących miejsc pracy dla osób niepełnosprawnych, zgodnie z rachunkiem społecznym i ekonomicznym,

- spowodowanie, aby zgodnie z Deklaracją Praw Człowieka oraz Deklaracją Pracy Osób Niepełnosprawnych ONZ ludzie niepełnosprawni mogli korzystać z prawa do zawodowej i społecznej rehabilitacji i szkolenia w celu umożliwienia im podejmowania, w warunkach chronionych (gdzie zachodzi taka potrzeba).

Związek podejmie wszelkie działania w oparciu o Statut NSZZ „Solidarność” i Ustawę o związkach zawodowych w interesie osób niepełnosprawnych.

Stanowisko nr 8

ws. Kontraktu dla Województwa Katowickiego

Delegaci VI Krajowego Zjazdu protestują przeciw uchylaniu się Rządu RP od zajęcia oficjalnego stanowiska w sprawie propozycji Śląsko-Dąbrowskiej „Solidarności” dotyczącej problemów województwa katowickiego.

Prowadzenie restrukturyzacji Śląska i Zagłębia bez próby uzyskania społecznej akceptacji jej programu i kosztów jest przykładem arogancji władzy. Takie działania rządzących zmuszają Związek do strajków a nie do negocjacji.

Piszemy historię naszego Sztandaru

Gościnnie na obchodach V rocznicy Wojewódzkiego Koła Polskiego Stowarzyszenia Diabetyków - ludzi chorych na cukrzycę.

24 września 1994r. - Pierwszy dzień uroczystości. Uroczystość odbyła się w Wojewódzkim Ośrodku Kultury i Sztuki „Resursa” w Radomiu. Wzięli w niej udział przedstawiciele Zarządu Głównego PSD z Bydgoszczy, z przewodniczącym Panem Andrzejem Baumanem, przedstawiciele Tarchomińskich Zakładów Farmaceutycznych - jako producenta leków, przedstawiciele aktualnych władz administracyjnych i politycznych województwa.

W dwudniowych uroczystościach od samego jej początku do końca, uczestniczyli ofiarie zaangażowani lekarze, pielęgniarki, personel medyczny, a ponadto kapelan Stowarzyszenia - Ci, którzy na co dzień dają wszystko z siebie, aby ulżyć cierpiącym na cukrzycę, tak fizycznie, jak i duchowo.

Teraz pozwolę sobie na osobistą refleksję: Moja Żona i ja doznaliśmy pomocy z Ich strony, pomocy płynącej z otwartego serca w ostatnich chwilach życia mojej Żony.

Były wystąpienia działaczy Stowarzyszenia i referaty dotyczące tej uciążliwej, niebezpiecznej i jeszcze do końca nie rozpoznanej choroby, jaką jest cukrzyca. Głos zabierali zaproszeni goście, w tym farmaceuci radomskich aptek.

Wykład fachowy p.t. „Cukrzyca - insulinoterapia z zastosowaniem preparatów TZF” przedstawił w bardzo intrygujący sposób przedstawiciel Tarchominu, lekarz medycyny p.H.Kalemba.

W salach „Resursy” prezentowano wyroby i żywność przeznaczoną dla chorych na cukrzycę.

Dwa sztandary: Stacji PKP w Radomiu i nasz Regionalny „Solidarność” Ziemi Radomskiej zostały odznaczone honorową odznaką PSD. Były również odznaczenia dla członków Stowarzyszenia i członków honorowych, wspierających to Stowarzyszenie, jak i ludzi cierpiących na tę chorobę. - I wzruszający moment wręczenia

odznak ludziom ułomnym, niewidomym, starszym i młodym, zniszczonym chorobami i warunkami, w jakich im przyszło żyć. - Pomimo takich udręk pracują oni jeszcze dla Stowarzyszenia i dla innych ludzi. - Odznakę Honorowego Członka otrzymał również Kustosz Sanktuarium Matki Bolesnej Królowej Polski, Pani Świętokrzyskiej w Kałkowie, ks. kanonik Czesław Wala, przyjaciel radomskiej „Solidarności”. Dekoracji dokonali prezesi: Zarządu Głównego - p.A.Bauman i Zarządu Wojewódzkiego w Radomiu - p.W.Glimasiński, główny organizator tej uroczystości.

25 września 1994r. - drugi dzień uroczystości. 500 pielgrzymów - chorych na cukrzycę, w dziesięciu autokarach, odjechało w godzinach rannych spod Katedry Radomskiej do Sanktuarium w Kałkowie.

Uczestniczył w niej gościnnie nasz Regionalny Sztandar. Tu nie byłem już osamotniony, jak pierwszego dnia w „Resursie”, w poczcie sztandarowym. Towarzyszyły mi dwie życzliwe Panie, jedna z Solidarności Służby zdrowia, druga z z Solidarności nauczycielskiej.

W blisko czterokilometrowej Drodze Krzyżowej, poszczególne Stacje rozważali członkowie Kół: z Radomia, Drzewicy, Białobrzeg, Pionek, Kozienice, Warki, Przysuchy i Szydłowca. Mnie przypadł zaszczyt rozważania Stacji XIII.

Sztandar Zarządu Głównego Polskiego Stowarzyszenia Diabetyków zawiera maksymę św. Łukasza, patrona Stowarzyszenia, głoszącą, że: Początkiem zdrowia jest rozpoznanie choroby. Św. Łukasz ewangelista, lekarz dusz, był przecież jednocześnie lekarzem ciał, gdyż jego profesją ziemską była medycyna.

Naprzeciw pielgrzymom, wyszedł z procesją (co się nie często zdarza) Kustosz Sanktuarium - Ks. Czesław Wala.

W południe, przy odsłoniętym obrazie Matki Bolesnej Królowej Polski, duszpasterz Stowarzyszenia, ks.Stanisław Sławiński odprawił Mszę św. w intencji uczestników pielgrzymki, ich rodzin i zmarłych członków Stowarzyszenia. Po powitaniu uczestników przez Kustosza Sanktuarium, duszpasterz Stowarzyszenia odczytał list z pozdrowieniami i błogosławieństwem od Ordynariusza Diecezji Radomskiej, ks.b-pa Edwarda Materskiego. Słowo Boże do pielgrzymów skierował ks. Kazimierz Barch z Diecezji Kieleckiej. Głoszone słowa zawierały głęboką analizę tajemnicy cierpienia i tajemnicy śmierci. - Pokorne przyjęcie tego cierpienia przez człowieka, ofiarowanie go za siebie i innych cierpiących jest właśnie podjęciem Krzyża Chrystusowego, którego ciężar w końcowej naszej drodze do Pana ma

zmienić się w oczekiwaną nagrodę... „jako oko nie widziało i ucho nie słyszało”.

Po błogosławieństwie, kończącej Mszę św., zasłużony odpoczynek, posiłek i potężne zwiedzanie Sanktuarium.

Piotr Kozakiewicz
Chorąży Regionalnego
Sztandaru NSZZ „Solidarność”
Ziemia Radomska

W X ROCZNICĘ ŚMIERCI KSIĘDZA JERZEGO

W 10-tą rocznicę męczeńskiej śmierci kapelana Solidarności Księdza Jerzego Popiełuszki, 19 października 1994 roku, na włocławskiej zapoczątkują odbędą się uroczystości patriotyczno-religijne.

Uroczystości rozpoczną się Mszą św. o godz.16.30. Mszę św. celebrować będzie i homilię wygłosi biskup włocławski J.E. Bronisław Dembowski.

Przewidywane są wystąpienia gości: Prezydenta RP - Lecha Wałęsy i Przewodniczącego KK - Mariana Krzaklewskiego.

Wyjazd na uroczystości zapowiedziały TTK NSZZ „S” z Pionkach i Elektrownia Kozienice.

ZAPRASZAMY!

do PIONEK - na recital
EDYTY GEPPERT

w dniu 12 listopada br. o godz. 18.00 w sali O.U.K. „KASYNO” (ul.Zakładowa 5).

Recital ten uświetni obchody rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę 11 listopada 1918 roku.

Sprzedaż biletów (100 tys. zł) prowadzi kasa w OUK „Kasyno”

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
ZIEMIA RADOMSKA

26 - 600 Radom
ul. Traugutta 30

tel. 251 - 61, fax 238 - 04

Redakcja: ANNA RAJCHERT
tel. 63 43 49

Skład: M.W.

Wykonano przy użyciu sprzętu z dotacji
Instytutu Wolnych Związków Zawodowych AFL-CIO
egzemplarz bezpłatny